

dar, naj bi padle one ali saj njim enake na rodovitne tla in obrodile zaželjeni sad.

Iz Ljubljane 14. dec. — Včeraj kmalo po polnoči je došel poštni vlak tovrnega med Borovnico in Logatcem in se je tako silno va-nj zaletel, da je en skladač koj mertev ostal in več vozov se razdrobilo. Potniki so s samim strahom odšli.

Novičar iz raznih krajev.

Vsled razpisa slavnega ministerstva n. o. dogovorno z ministerstvom za pravosodje ter bogočastje in uk od 7. okt. 1857 je zastran ravnanja s tacimi, ki se sami umoré, z ozerom na člene 4, 10 in 34 konkordata to le zaukazano: Kadar je dokazano, da se je kdo sam umoril, ima okrajna gosposka komisija postaviti, ktera bo okolnosti samomora preiskovala in pretresovala, ali je bil tisti pri zdravi pameti ali ne, kateri se je umoril. Privzame se tudi gosp. fajmošter, v kterega fari se kaj tacega zgodi, h komisiji. To, kar je komisija s preiskovanjem zvedla in mnenje zdravnikov, ki so truplo pregledali, je naznaniti dotičnemu duhovnemu pastirju. Ako se sklada njegovo mnenje z mnenjem okrajne gosposke zastran tega, ali je bil tisti pri zdravi pameti ali ne, kateri se je umoril, ga je kar tako pokopati, kakor duhovstvo zaukaze. Ako se pa mnenje duhovšine ne sklada z mnenjem okrajne gosposke, ima ta to reč c. k. poglavarstvu podati, ktero se bo zastran obravnanja te reči s škofijstvom pomenilo. Pokop trupla pa se ne sme zoper postave zdravstvenega policijstva nikdar odlašati. Zavoljo tega je zaukazano, da se ima truplo začasno zvonaj pokopališča pokopati, če bi obravnava utegnila predolgo terpeti. Ko se pa potem spozná, da se je kdo o nezdravi pameti umoril, je njegovo truplo dokončno pokopati, kjer se drugi kristjani pokopavajo. — Prihodnje spomlad bo po celem cesarstvu, kakor vsako leto, izbiranje vojaških novincov. Toliko novincov bo treba, kakor za leto 1857. — Stiska za dnarje je poslednji čas svobodno mesto Hamburg v severni Nemčiji naj huje prišla, kjer je do 7. t. m. 136 vélicih kupcov omagalo. V tej nadlogi se je obernila vlada tega mesta na dunajsko narodno banko, ktere vodstvo je z Najvišjim dovoljenjem sklenilo, hamburški republik 10 milijonov mark banko, to je 7 mil. 207 tavžent in 207 fl. srebra našega dnarja za eno leto po 6 od sto posoditi. To srebernino, blizo 1600 centov, so začeli v saboto iz hramov narodne banke na kolodvor voziti. Za to je najetih 27 voz s štirimi konji. V hramih narodne banke pa vendar še ostane 90 milijonov srebra. Tudi angleški časniki pišejo, da so iz Londona mnogo srebernine v Hamburg namenili. — Pruski kralj okreva bolj in bolj in slišati je, da bo šel svoje zdravje v Italijo uteredit. Ker gré pa čas namestovanja njegovega brata h koncu, je brati, da je vse mogoče, da kralj ne bo več vlade prevzel, temuč da bo njegov brat krono svojemu sinu koj po njegovi poroki odstopil. — Angleški poslanec v Carigradu, stari Stratfort Redclif gré za štiri mesece v London. — Poroka najstareje hčere angleške kraljice s princom Friderikom Vilhelmom bo 25. januarja. Brati je tudi, da nizozemski kraljič Vilhelm drugo hčer angleške kraljice snubi, in ker se bo mladi portugalski kralj z mlado nemško princezjo poročil, bodo prihodnje leto tri kraljevske poroke. — Da so Rusi terdnega sklepa, s Francozi in Angleži Kitajce primorati, svojo deželo kupčevavcom družih dežel odpreti, pričuje to, da je več rusovskih bark v Tulonu zbranih, od kodar bodo, če že niso, nad Kitajce odrinile. — Iz Lizabona dobivamo bolj vesele novice in bolezen začjenja pojemat, kakor ogenj, kadar les pogori. Čez 40,000 prebivavcov je mesto zapustilo in vlada je bila primorana, urednikom na pete stopiti, da so svojim dolžnostim zvesti ostali. Kralj je mogel tudi rajncega portugalskega

kardinala resnobno opomniti njegove dolžnosti. Nasproti pa ne morejo serčnosti in pogumnosti mladega kralja prehvaliti, kateri ne porajtaje svojega življenja, včeraj kakor danes s svojim bratom povsod bolnike obiskuje, tolaži in jim pomaga. Zavoljo tega je pa tudi francozki cesar po svojem poslancu mlademu kralju pisal, kako močno in resnično se nad njegovim junaškim obnašanjem čudi.

Národská pesem v Liburnii.

Putem gredu dve sirote,
Putem gredu, grozno plaču,
Da su majku izgubile.
Usritile jesu ženu;
Ona bila božja majka,
Ona ih je upitala:
Ča plačete dve sirote?
Mi plačemo i jočemo,
Umerla nam mila majka,
Otac nam se oženio.
Dopelal nam zlu mačehu;
Zlo nas bije, zlo naš kara.
Sve po svitu nas proganja.
Ona ima dve hčericice;
Svojim hčerkam kruha daje.
Nam sirotam černe zemlje;
Svoje hčerke lepo obuče
Nas sirote cversto tuče;
Svojim hčerkam nakupiva
Lepo ruho napisano;
Nam sirotam černo hudo
Ali jako raztergano;
Svojim hčerkam nakupiva
Lipe pase na kutige*),
Nam sirotam od konopa.
Majka božja njim govori:
Hod'te hod'te dve sirote
Z onem putom uzkom stazom,
Kad' dojdete v ono polje,
Najti čete enu crikvu,
Pokraj crikve i cimitar,
Na cemitri frižak grobak;
Na grobku vi zaplačite,
Milu majku zazovite.
Prošle jesu dve sirote
Z onem putom uzkom stazom;
Kad' su došle v ono polje,

Našle jesu onu crikvu,
Pokraj crikve i cimitar,
Na cimitri frižak grobak,
Na grobku su zaplakale,
Milu majku nazivale.
Zemlja se je otvorila,
Stala gori mila majka,
Ona njima govorila:
Kamo greste dve sirote,
Ali moje dve hčericice?
Hod'te z nami mila mati!
Nima nam ki kruha dati,
Ena hčerka derži majku,
Druga grede v ono polje,
Da će brati one rože,
Kim će svojoj miloj majki
Glavu lepo ukititi.
Majka hčerci govorila:
Derži, hčerku, moju glavu
I lepo mi ju poiskaj,
Aš me glava jako serbi.
Hčerka majki govoraše:
Aj me mane mila majko:
Ki černi su vam to červi.
Majka si je na žal zela,
V oni grobak nazad legla,
Černa zemlja ju zagrebala.
Plakale so dve divojke,
Dve divojke, dve sirote,
Grozne suze prolivale,
Da su majku izgubile.
K njim doletil anjelij z neba:
Ne plačite dve sirote!
Jutro čete z manom poiti,
Jutro čete z manom biti
I v raju se veseliti.

Zapisal J. V.

*) Kožuh.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I. in II. naznanila . 130 fl. 20 kr.

Gospod baron Anton Zois, grajšak v Ljubljani . . .	30 fl. — kr.
„ Jožef Pleiweis, tergovec v Ljubljani . . .	5 „ — „
„ Jožef Podobnik, fajmošter in župan v Kresnicah . . .	2 „ — „
C. k. pr. sladkornica ljubljanska . . .	15 „ — „
Gospod Ludevik Kranz . . .	2 „ — „
„ Viljam Kranz . . .	2 „ — „
„ Franc Strasser . . .	1 „ — „
„ Janez Taučar . . .	2 „ — „
„ profesor Metelko . . .	5 „ — „
„ Karol Obreza, posestnik na Verhniki . . .	5 „ — „
„ Jožef Rudeš, grajšak v Ribnici . . .	5 „ — „
„ Škender Wilcher, posestnik itd. . .	15 „ — „
Gospá Dragotina Wilcherjeva . . .	5 „ — „
Gospodična Terezina Wilcherjeva . . .	2 „ — „
Gospá Marija Kozlerjeva Ortenška . . .	2 „ — „
„ Marija Grumnikova, tergovka . . .	5 „ — „
„ J. G. . . .	5 „ — „
Gospodje bogoslovci v Ljubljani . . .	10 „ — „

Skupej . 248 fl. 20 kr.

 Današnjemu listu je pridjano naročilno povabilo na „Glasnika“ in „Prijetla“, na katero prijatle slovenskega slovstva posebno zabernemo.